

Ponevác proti obvinenému trestné pokračovanie pre zločin ani nebolo zavedené, preto na základe predostretých spisov neľze mať za to, že by obvineného obťažovalo spáchanie zločinu a že by preto jeho disciplinárne previnenie nebolo sa premlčalo podľa § 102, odst. 2 adv. zák.

Taktiež bezzákladná je tá ďalšia námietka sťažovateľov, že disciplinárne stihateľný čin obvineného bol vraj dovŕšený po dni 8. marca 1932 a preto dňa 10. marca 1934, totiž v deň podania disciplinárneho oznámenia, čin vraj ešte nebol premlčaný. Názor sťažovateľov je mylný, lebo dňa 8. marca 1932 podal obvinený žiadosť o prepis nemovitosti v prospech sťažovateľov, tedy tohoto dňa vyhovel svojej povinnosti. Jeho vytýkaná nedbalosť bola tedy spáchaná pred týmto dňom. Ponevác počítajúc od 8. marca 1932 uplynulo viac než 2 roky bez toho, že by premlčanie bolo pretrhnuté podaním disciplinárneho oznámenia, bez právneho omylu považoval disciplinárny súd prvej stolice pokračovanie za premlčané.

Konečne irelevantné je pri posudzovaní otázky premlčania, kedy bolo disciplinárne oznámenie podané na poštu, lebo predpisu § 11 tr. p. je možno použiť len na lehoty formálneho práva, nevzťahuje sa však tento predpis podľa stálej praxi najvyššieho súdu na lehoty hmotného práva, jaká je aj premlčacia lehota (viď Právny obzor, XV., 15, 425, Sbíerka min. sprav. č. 770). Preto nemôže byť reči o ospravedlnení omeškania podania disciplinárneho oznámenia. Bolo tedy treba potvrdiť napadnuté usnesenie.

Čís. 262 dis.

Disciplinárneho previnenia podľa § 68 a) zák. čl. XXXIV:1874 sa dopustí advokát, ktorý, zanedbajúc potrebnú pečlivosť, podá žalobu o obnovu u nepríslušného súdu, kde je z tej príčiny odmietnutá, a následkom toho uplynie vôbec lehota pre podanie takejto žaloby.

Nevyžaduje sa, aby disciplinárne porušenie advokátskych povinností (§ 68 a) cit. zák.) bolo spojené s hmotnou škodou pre stranu; stačí imateriálne poškodenie strany.

(Rozh. zo dňa 14. decembra 1935, Ds, III 24/35.)

N a j v y š š í s ú d ako súd disciplinárny pre veci advokátov v disciplinárnej veci proti Dr. J. V., advokátovi v P., následkom odvolania, podaného obvineným proti rozsudku disciplinárneho súdu advokátskej komory v Turč. Sv. Martine zo dňa 19. januára 1935, po preskúmaní spisov potvrdil rozsudok prvostupňového disciplinárneho súdu.

Z d ô v o d o v :

Na podstate previnenia obvineného, ktoré je zistené vo výrokovej časti rozsudku v tom, že obvinený podal žalobu o obnovu u nepríslušného súdu, takže lehota pre podanie obnovy sporu zišla, nemení sa nič tým, že v dôvodoch rozsudku sú uvedené ďalšie okolnosti tento čin sprevádzajúce o nedostatočnej príprave podania žaloby, lebo tieto slúžia práve

k osvetleniu zanedbania potrebnej pečlivosti pri podaní žaloby u príslušného súdu. Ukazujú práve tiež bezpodstatnosť ďalšej námietky odvolania, ako by sa podanie veci na nepríslušnom mieste nemohlo kvalifikovať za disciplinárny prečin, lebo obyčajne príčinou toho je vraj mylné právne presvedčenie; v tomto prípade bola správne zistená príčina v nedostatočnej informácii a príprave obvineného a je nevhodné srovnávať rozsudok s týmto základom previnenia s udánlivým iným rozsudkom, oslobodzujúcim na inom základe.

Aj keď sa bez prevedenia navrhnutých dôkazov pripustí, že obvinený dňa 7. júna dostal informáciu od strany a že bol ten deň zamestnaný, nezbavuje ho to disciplinárnej zodpovednosti za nedostatočne pečlivé vybavenie veci, keďže, považujúc za nutné podať žalobu o obnovu ihneď druhý deň bez preskúmania spisov, tieto aspoň dodatočne nepreskúmal zavčas tak, aby sa mohol presvedčiť o tom, či je podľa stavu spisov žaloba riadne podaná, a nezariadil zavčas nápravu chyby, ktorú učinil. Na údaje stránky práva neznalej nemohol sa tu spoľahnúť, keďže k riadnemu podaniu žaloby o obnovu bolo nezbytné potrebné znáť spisy predošlého sporu. Ani tu by nemohly navrhované dôkazy nič priniesť v prospech obvineného. Pripadá na jeho ľarchu aj to, že žaloba bola vybavená prv, než malo účinok jeho tvrdené zakročenie o postúpenie spisov príslušnému súdu; chyba z viny obvineného sa naskytnuvšia mohla byť zavčas riadne napravená a obvinený mohol byť zodpovednosti za ňu sprostý, keď by si bol ihneď zaopatril správnu informáciu zo spisov; len v tom prípade bola by iste stačila žiadosť o postúpenie spisov. Ponevác ju však obvinený zo svojej viny nepodal zavčas, nie je rozhodné, či prvostupňový rozsudok právom uvádza, že mal obvinený možnosť žalobu vziať nazpät a podať novú u príslušného súdu.

Aby disciplinárne porušenie advokátskych povinností bolo spojené s hmotnou škodou pre stránku, sa v smysle § 68, lit. a) adv. zák. nevyžaduje; je tedy bezvýznamné, že prvostupňový disciplinárny súd bližšie neodôvodnil, v čom vidí škodu strane spôsobenú, keď súčasne upravil poškodeného, aby si majetkový nárok proti obvinenému vymáhal riadnym súdom. Rovnako je nerozhodné, ako by v merite veci bolo rozhodnuté o riadne podanej žalobe o obnovu sporu; stačí imateriálne poškodenie strany, ktorá zavinením obvineného stratila vôbec možnosť vecného pojednávania svojej veci pred riadnym súdom a už tým sa oprávnene cíti byť skrátaná na svojom práve, dovolať sa rozhodnutia súdu v spornej veci.

Čís. 263 dis.

Disciplinárne v smysle § 68 a) adv. por. sa previní advokát, ktorý, byvši súdom menovaný za zástupcu strany a uvedený o rozsudku cieľom podania opravného prostriedku, vecou sa vôbec nezaobera a svoje poverenie zcela ignoruje.

(Rozh. zo dňa 14. decembra 1935, Ds III 58/35.)